

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Stakkels Louis!

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Udvalgte værker", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 148. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich04-shoot-idm140011519363552/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

St. St. Blicher

hente de den nogle af Fangerne, og andre kom i deres Sted. Min Fader og jeg havde af Artestforvareren lejet os et særskilt Værelse; thi vi havde førend Bortførelsen fra Rougemont hemmelig forsynet os med Penge."

"En Morgen, da jeg som sædvanlig, kom iad i det almindelige Forsamlingsværelse, for at tage Afsked med de Dødsdømte, og lede efter Venner eller Bekjendte blandt de Nysankomne – faldt mine Øjne strax paa een af de sidste: det var *Annette!* Jeg trængte mig hen til hende – hun sank med et Skrig til mit Bryst. „Døden, min Elskede!" raabte jeg, „gjør os nu Alle lige! Nu er Du min for evig –" „– for Evigheden!" hvidskede hun. Ulykken hæder ofte; men den kan ogsaa blødgjøre og forædle: Man orningede os med Deeltagelse, med Lykønskninger og Beklagelser.

„Arme Pige!" sagde jeg, „hvad er din Brøde?" „At jeg elsker Dem" svarede hun. „Kom med til min Fader!" raabte jeg „nu vil han velsigne sin Søns Elskede. Al Standsforskjel er ophævet, og der gives nu kun Gode og Onde: de Sidste sejre, derfor maae de Første slutte sig desfastere tilsammen!" Min Fader modtog hende med aabne Arme. „*Annette!*" sagde han, „jeg billiger deres Kjerlighed; thi Skillevæggen mellem Dem og min Søn er nedrevet – elsker hverandre! men tænk paa, at eders Ægteskab først skal fuldbyrdes paa hin Side af Graven!"

„Jeg spurgte om *Annettes* Skjæbne, og hun fortalte."

„Siden jeg forlod *Rougemont*, har jeg – paa eet Punct nær – levet ret behageligt i den brave *Lefevres* Huus. Længe beskyttede hans borgerlige Stand ham for Mistænke og Forfølgelse; men han var riig, det fordømte ham. For to Dage siden underrettedes han hemmeligt om, at han var denunceret, som den, der honorerede de Vexler, Emigranterne i Udlandet lod trække. Han samlede strax alle sine rede Penge og Kostbarheder, og flygtede til en Ven paa Landet. Sit Contoir overgav han til en tro Betjent – sit Huus og sine Børn til mig. Jeg tilbragte fire og tyve Timer i ængstelig Forventning. Imorges fløj Døren op, og, efterfulgt af fire Nationalgardere, indtraadte en Mand med en støvet Hat, en aabentstaaende luvslidt Frak, lange Matrosboxer og korte slubbrende Støvler. En stor krum Sabel slæbte efter ham henad Gulver. „Hvor er *Lefevre?*" raabte han. „Jeg veed det ikke, Borger!" svarede jeg. „Er Du hans Kone?" – „Nej." – „– Hans Datter?" – „Nej." – „Hans Maitresse?" – „Jeg er fransk Borgerinde!"